

MÁJUS ELSEJE ÉS A MUNKÁSNŐK.

A szabadság színében égő zászlók erdeje leng ma az egész világ szervezett munkássága felett. A jobb lét megkívánása, az emberséges életre való vágyódás rezeg az énekekben, mik a városok kőfalai közül a rétek, erdők pázsitjai felé hömpölygő embertömegekből törnek fel. Vegyest mennek férfiak, asszonyok, gyermekek. Egységes remény járószallagán. Egységesnek látszik a tömeg is. De ha élesen nézőnk, rengeteg néma tehernek görnyesztő súlyát látjuk, amely nem oszlik egységesen valamennyire. Az elkínzottak között is vannak kettős súly alatt nyögők: a munkásnők, akik a gazdasági jármon kívül a nemi igát is cipelik. Azt az igát, amely dupla fizikai munkát ró rájuk — a kenyérkereseten kívül a háztartását — és amely a jogtalanságból, tudatlanságból duplán mér nekik, mert osztályuknak is ők az alosztálya: a nők. A magyar szociáldemokrata párt húsvétkor tartott kongresszusa szomorú bizonyossága volt annak, hogy akik a májusi sétakor a tömeg nagyobbitására, élénkítésére jól festenek: semmit, de semmit sem számítanak ott, ahol a párt politikai munkája folyik. Asszony nem foglalt helyet a küldöttek sorában, csak a galériákon szorongtak — akárcsak az igazi parlamentben.

Alig esett is róluk szó a tárgyalások alatt. Mindez annál szomorúbb, mint hogy visszaesést jelent: az előző években több női küldött vett részt a kongresszuson, és a férfiak is többszöt provokáltak olyan határozatot, amely a párt vezetését a proletár nők szervezésére kötelezte. A határozatokat nem fogantatosították és most számon sem kérte senki a vezetésétől.

„A nőmunkás-mozgalom a lefolyt évben nem mutathat fel sok eredményt. A nők szervezése sokszor leküzdhetetlen akadályokba ütközik; részint a nők közönyössége, részint, ami a helyzetükből önként következik, kevés szabad idővel rendelkeznek a ezen okoknál fogva kevés olyan nő van, ki önállóan, idejét teljesen a mozgalomnak szentelhetné...

Amikor a párt titkársága ezt konstatálja, elfelejtette hozzátenni, hogy a párt semmiképpen sem ismerte fel a nők szervezkedésének fontosságát, különben nem mulasztotta volna el erejének nagy részét erre fordítani, s akkor a választójogért vívott harcából sem zárta volna ki a proletárnőket.

A kongresszus tárgyalása alatt is csupán a szociáldemokrata magántisztviselők képviselője szólalt föl az ifjúság és a nők szervezkedésének szüksége mellett.

E visszaesés súlyos vád a szociáldemokrata párt vezetéséé ellen és azok ellen, akik a proletárnők szervezeteit, amelyek virágzásnak indultak, a züllés szélére juttatták.

Ma, május elsején, a tömegben jámboran sétáltak megint férfiak, nők és gyermekek vegyest. Együtt énekelnek, együtt mulatnak, mintha egységes nyomorúság alól szabadulnának egy napra.

Ti duplán elnyomottak, ne *elégedjete*k meg a májusi örömegek megosztásában, ébredjete

tudatára annak, hogy minden jog megszerzésénél rátok is kell gondolni, mert ti nemcsak megosztjátok, hanem duplán viselitek osztályotok terheit és minden nyomorúságát!

Sch. r.